

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlenzi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. h. d.o.o. Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 19. studenoga 2020.

p r e s u d i o j e

I.Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/897, urbroj: 401-01/10-20-4 od 14. kolovoza 2020.

II.Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika poništeno je rješenje trgovačkog društva Z. h. d.o.o., klasa: ZGH-04-20-02, urbroj: 01-01-02/20-20-14 od 8. srpnja 2020. (točka 1. izreke), te je točkom 2. djelomično odobreno H. Š. pravo na pristup zatraženim informacijama preslikama podataka o isplatama odvjetnicima, saldo lista kupaca i dobavljača, knjigovodstvene kartice, financijske kartice za usluge odvjetnika pravnog savjetovanja za 2017. godinu na način da se na istim prekriju podaci o osobnom identifikacijskom broju odvjetnika fizičke osobe, te se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbija. Točkom 3. naloženo je Z. h. d.o.o. da postupi sukladno točki 2. u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Tužitelj u tužbi podnesenoj protiv rješenja tuženika poziva se na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-327/17 te ističe da se podnositelj zahtjeva za informacije obijesno parniči i zloupotrebljava prava koja se građanima daju temeljem pozitivnih propisa. Ističe da se ne radi o informaciji u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Osim što prema ugovorima o zastupanju podaci koji bi proizlazili iz međusobnih odnosa nalogodavca i nalogoprirnca predstavljaju poslovnu tajnu za koju odvjetnici kao druge ugovorne strane nisu dale odobrenje da ju tužitelj nije dužan čuvati, podaci koje je H. Š. tražio ne postoje kao podatak koji bi bio konačan, točan i potpun u evidenciji tužitelja sadržanoj u tablicama saldo partnera, budući da ovisno o uspjehu u svakom pojedinom sporu, od isplata odvjetnicima treba odbiti sredstva koja se s

osnove dosuđenih troškova vraćaju pojedinim podružnicama na njihove račune pa navedeni podaci iz tablica ne prikazuju vjerno koliko je tužitelj isplatio po podružnicama pojedinom odvjetniku novčanih sredstava, budući da se ta sredstva u velikoj mjeri refundiraju naplatom nadoknade parničnih troškova od protivnih strana u sporovima. Potpuna i točna informacija mogla bi se dobiti tek stavljanjem u odnos isplata s jedne strane pozicije i uplata na drugim pozicijama, što znači da radnje koje bi se trebale izvršiti, da bi se udovoljilo zahtjevu, predstavljaju stvaranje nove informacije. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak, te nadoknadi tužitelju troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti ostaje kod obrazloženja pobijanog rješenja, te se poziva na presudu donesenu u upravnom sporu između istih stranaka, istog činjeničnog i pravnog stanja poslovni broj: UsII-142/18 u kojoj je sud detaljno obrazložio zbog čega se presuda broj: UsII-327/17 ne može primijeniti u konkretnom slučaju. Nije od utjecaja ni pozivanje tužitelja na sudsku praksu UsII-200/17 i UsII-142/17 obzirom da se utvrđenja iz navedenih presuda ne mogu primijeniti u konkretnom slučaju posebno imajući u vidu da su tuženiku dostavljeni dokumenti koji sadrže traženu informaciju. Tuženik je omogućio žalitelju pristup onim informacijama koje mu je tužitelj dostavio svojim dopisom klasa: ZGH-04-20-02, urbroj: 01-01-02/20-20-22 od 3. kolovoza 2020., a koje je informacije tužitelj dostavio i uz svoj dopis klasa: ZGH-04-20-02, urbroj: 01-01-02/20-20-32 od 30. rujna 2020. te je u osporenom rješenju detaljno navedeno što sadrže dokumenti navedeni u točki 2. izreke rješenja, odnosno da se radi o informacijama koje sadrže podatke o isplatama odvjetnicima za pojedine podružnice tužitelja. Što se tiče navoda da se u konkretnom slučaju ne radi o informaciji, odnosno da se potpuna informacija može dobiti tek dovođenjem u vezi isplata odvjetnicima i uplata s naslova parničnog troška koji su dosuđeni tužitelju, tuženik ističe da žalitelj takvu informaciju nije niti tražio. Poziva se na ustaljenu upravnosudsku praksu, citiranu u obrazloženju osporenog rješenja iz koje je razvidno da se radi o informacijama o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, pa u konkretnom slučaju nema niti mjesta provođenju testa razmjernosti i javnog interesa u odnosu na podatak o osobi i iznosi koji je isplaćen. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odredio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženim informacijama opisanim točkom 2. izreke toga rješenja, pri čemu je za svoju odluku dao argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Tužitelj je zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima tijekom 2017. godine po pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima, odbio pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15.) iz razloga jer zatraženi podaci ne predstavljaju informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. istog Zakona.

Odluku kojom je poništio rješenje prvostupanjskog tijela i odobrio djelomično pristup traženoj informaciji na način kako je to navedeno u točki 2. izreke osporenog rješenja tuženik

obrazlaže da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj: UsII-142/18 potvrdio rješenje tuženika, identičnog sadržaja kao i osporeno rješenje, kojim je žalitelju omogućen pristup preslikama dijelova tablica s podacima o isplatama odvjetnicima za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2016. jer predstavljaju informaciju u smislu članka 5. stavak 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, te se pozvao i na presudu poslovni broj: UsII-398/19 kojom je potvrđeno rješenje tuženika kojim je djelomično odobreno pravo na pristup preslici rashoda izdataka po poslovnom suradniku koji sadrži podatke o isplatama odvjetnicima/odvjetničkim uredima/odvjetničkim društvima od strane Grada Z. za 2017. godinu na način da se na istima prekriju podaci o osobnom identifikacijskom broju te računu odvjetnika fizičke osobe.

Imajući u vidu sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe, kao i podatke spisa predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. Naime, neosnovano tužitelj osporava da se u konkretnom slučaju radi o gotovoj i postojećoj informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. To stoga jer je navedenom odredbom Zakona jasno definiran pojam „informacije“, a koju predstavlja svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili uz suradnju s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Tužitelj se u tužbi poziva na navedenu zakonsku odredbu, ali je pogrešno tumači, jer se točka 2. izreke rješenja odnosi na dokumente koje tužitelj posjeduje i koji prileže spisu predmeta, dakle radi se upravo o informaciji kakvu ima u vidu navedena zakonska odredba.

Također pravilno tuženik obrazlaže da se u konkretnom slučaju radi o informaciji koja predstavlja raspolaganje javnim sredstvima u smislu odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama što posljedično znači da iste moraju biti dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa u odnosu na odobreni dio informacije iz koje je razvidno kome i u kojem iznosu su u predmetnom periodu izvršena plaćanja.

Osim toga tuženik je u konkretnom slučaju u žalbenom postupku proveo test razmjernosti javnog interesa temeljem odredbe članka 25. stavak 5. navedenog Zakona u odnosu na osobni identifikacijski broj odvjetnika fizičke osobe u kom dijelu je zahtjev za pristup informacijama odbio i naložio da se na preslikama navedenih dokumenata ovaj podatak prekrije.

Tužbeni navod o razlici između sredstava isplaćenih za odvjetničke usluge i sredstava naplaćenih ovisno o uspjehu u sporu nisu pravno relevantni, jer takva informacija nije niti zatražena. Za predmetnu stvar nije odlučan niti tužbeni navod da se radi o zlouporabi prava na pristup informacijama, jer kako ispravno zaključuje tuženik u odgovoru na tužbu, tužitelj je odbio zahtjev za pristup traženim informacijama iz razloga jer iste ne predstavljaju informaciju u smislu naprijed navedene zakonske odredbe, a ne iz razloga propisanih odredbom članka odredbom članka 23. stavkom 5. točkom 5. Zakona.

Također se napominje da je ovaj Sud u nizu svojih dosadašnjih odluka već iskazao da informacija o isplatama javnim bilježnicima i odvjetnicima/odvjetničkim društvima ne predstavlja poslovnu tajnu (npr. UsII-489/18 i dr.), pa ovaj paušalni prigovor, koji tužitelj iznosi tek u tužbi, nije od utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja tuženika.

Kako tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Slijedom izloženog Sud je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu 19. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.